

Tai nghe tiếng đời

Tôi vốn thường viết những vần thơ, có lẽ đây chỉ là một thói quen, hay (Trời bắt làm thơ, cũng không chừng). Xin chia sẻ cùng quý vị yêu thích (Thơ) những bài thơ của Tỳ Luân là câu nói lái của Tuân Lê hay Lê Tuân cũng là một. Xin mời quý vị đọc cho vui. Kính chúc quý vị bình an trong mọi ngày.

Trân trọng

Lê Tuân

Tai nghe tiếng đời.

Tiếng lạ rộn rã vang tiếng gào

Lòng ta tiếng nức, chợt ngẹn ngào

Đã buồn vương vẩn mùa trăng trối

Cõi đời va đập tiếng rộn rã.

Cơn đau thiếp vẩn còn diên đò

Vạn nỗi buồn dồn dập bên nhau

Tư tưởng chùng như, đất trời lay động

Xô đời, dịch chuyển những cơn đau.

Người bạn đời ơi! Thức hay ngủ

Xin cùng ta cất tiếng hát ca

Nhịp đòu tiếng vãn, chuyển thêm lửa

Bạn tình ơi, đừng hốt hời ta.

Tỳ Luân

Buông Rơi

Ta vén mây trời xem nòng thu
Vào thăm rừng vắng khói sương mù
Em có buồn không tình lại hẹn
Xa vắng bên đời, vụng kiếp tu.
Bao mùa thu đến giữa cuộc đời
Em còn cất giữ hay buông rơi
Những ngọn roi tình thôi đau buốt
Còn nhớ, còn vương, đến một người.
Thanh thản từ khi tóc đổi màu
Đường trăn lại rẽ biệt vò đâu
Những ngọn gió đời, thôi vương bận
Cõi trăm năm buồn, thương nhớ nhau.
Tố Luân

Tìm em

Tìm em, tâm trí mê say
Tìm em, trong nơi đang cay phận người
Tìm em, tìm mãi trong đời
Tìm trong nơi nhớ, chơi vơi chạnh lòng.
Tìm em trong mối tình nồng
Tìm em, dệt mộng tơ hồng vãn vương
Tìm em trăm nhớ ngàn thương
Tìm em mấy nơi dặm trường phôi phai.

Tìm em vò nôi tình dài
Xôn xao ngọn cỏ nhớ hoài bên nhau
Trăng đêm xoa dịu cơn đau
Yêu thương nôi lại nhịp còu gặm hoa.
Lê Tuân

Đêm Vọng

Đêm thanh vọng, ánh trăng thừa
Sương đêm đọng lại giọt mưa cuối mùa
Hạt rơi thêm lạnh hững hờ
Cơn đau thân phận, bóng mờ phù vân.
Hỡi sao em bước xuống trần
Cho mây bẻ núi, bẻ thềm xuống chơi
Dù mai tiên có vờ trời
Nhớ thương tình cũ khóc người trong thơ.
Thương em liêu rữ đào tơ
Tình xưa xin giữ bây giờ sương bay
Ngày sau nhớ cội hoa này
Vờ thăm người cũ đợi ngày đơm hoa.
Lê Tuân

“người nghệ sĩ lang thang trong thơ, để viết những bài thơ tình yêu”